

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **V. S.**, zast. Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Sekaninova 1204/36, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2016, čj. MV-124081-3/OAM-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 1. 2017, čj. 41 A 69/2016-23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně je státní příslušnicí Ukrajiny. Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, přijímací středisko cizinců Zastávka, rozhodnutím ze dne 16. 7. 2016 uložila žalobkyni správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Žalovaný odvolání žalobkyně zamítl. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí bránila žalobou, kterou krajský soud výše označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V ní odkázala na argumenty, které uvedla v žalobě. Má za to, že krajský soud nesprávně posoudil přiměřenost rozhodnutí žalovaného ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců. Dále poukázala na kulturní spjatost Zakarpatské Ukrajiny s Českou republikou.

[3] Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] NSS předesílá, že v řízení před správními soudy platí dispoziční zásada [§ 71 odst. 1 písm. d), § 75 odst. 2 věta první a též § 109 odst. 4 s. ř. s.]. Neuvedla-li stěžovatelka v kasační stížnosti konkrétní skutečnosti a argumenty, kterými by zpochybnila přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí, NSS nezbyvá než hodnotit rozsudek krajského soudu a napadené správní rozhodnutí v jejich obecnosti (srov. přiměřeně rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32).

[6] NSS nepovažuje rozhodnutí žalovaného ani rozsudek krajského soudu za nezákonný. Nelze se ztotožnit ani s obecně formulovanou výtkou, že byla vadně posouzena přiměřenost dopadů rozhodnutí o vyhoštění ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců. Správní orgány i krajský soud své závěry srozumitelně vysvětlily. Stěžovatelka, její manžel a syn jsou všichni státními příslušníky Ukrajiny. Stěžovatelka přicestovala do ČR v roce 2007 a od 22. 12. 2014 zde pobývá neoprávněně. Syn žil až do roku 2014 na Ukrajině u rodičů stěžovatelky, kde jej stěžovatelka zanechala. Teprve v roce 2014 přicestoval do ČR. Stěžovatelčin manžel v ČR podniká. Stěžovatelka má údajně psychické problémy a ambulantně se v ČR léčí, potvrzení však nedoložila. Za těchto okolností nebylo možné shledat nepřiměřenost dopadů rozhodnutí o vyhoštění. I ze stěžovatelkou uvedených skutečností totiž plyne, že na Ukrajině žijí její rodiče, má zde zázemí. Její syn může na Ukrajinu vycestovat spolu s ní, na Ukrajině ostatně žil až do roku 2014. Manžel může stejně tak podnikat i na Ukrajině, nebo za prací do ČR cestovat. K otázce výkladu přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatelky NSS přiměřeně odkazuje na rozsudek ze dne 28. 2. 2014, čj. 5 As 102/2013-31.

[7] Kasační stížnost ve své podstatné části obsahuje jen právně bezvýznamné rétorické argumenty. Zejména demografické, historické a civilizační úvahy stěžovatelky, včetně úvah ohledně pracovního trhu v ČR, jsou z hlediska výkladu zákona o pobytu cizinců bez významu. Kasační stížnost byla odeslána z datové schránky zástupce stěžovatelky. Je proto nutno upozornit, že některé formulace ve vztahu k soudkyni krajského soudu se evidentně přičí § 17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve spojení s čl. 17 Pravidel profesionální etiky a soutěže advokátů České republiky, podle něhož je advokát povinen zachovávat mj. náležitou úctu a zdvořilost vůči soudům.

[8] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu